

— jeg skal godtgjøre det med Tal — bringe, ikke ganske saa Embedsmænd ned under de Bilkaar, som man under det finansielle Tryk i 1851 ansaae det for passende at lyde dem. Jeg har liggende for mig en Opgjørelse for Postembedsmændenes Bedkommende, hvoraf det fremgaaer, at medens 24 Embedsmænd efter Udvalgets Forslag ville faae en lille Forøgelse mod, hvad de havde i 1851, hvilken Forøgelse dog i en meget væsentlig Grad svæktes derved, at det navnlig er disse, hvem Pensionsadgang vil blive berøvet, saa ere de to Trediedele af Embederne, nemlig 48, satte med noget over 15,000 Rd. mindre end det Beløb, hvortil de vare satte i 1851. Det ærede Thing maa desuden lægge Mærke til, at naar der er Tale om Sold- og Postembedsmændene, da er disse Mænds Stilling jo den, at de paa en Maade saa at sige alle ere Oppebørselsbetjente, og den store Indtægt, som Staten har igjennem Sold- og tildeels igjennem Postintraderne, afhænger væsentlig af deres Lyst, Iver og Interesse for at besørge deres Tjeneste og af deres Paalidelighed. Men mine Herer! Det kan ikke hjælpe, at man forlanger Caution af dem, der have umiddelbart med Pengene at gjøre, naar man stiller de Andre saaledes, at man ikke er sikker paa, at man ikke tvinger dem til at lukke Dinene, hvor de skulde have dem fuldkommen aabne. Jeg kom iøvrigt fra den Bemærkning, som jeg vilde gjøre ligeoverfor den ærede Ordfører, naar han meente, at det ikke havde nogen Nød, men at der nok vilde melde sig Folk til Embederne. Jeg troer ikke at det skal kunne nægtes, at med de Fordringer til Udvikling og Dannelse, som man i det Hele taget i Statstjenesten maa stille til Embedsmændene, koster deres Uddannelse ikke saa lidt. Naar nu det ærede Medlem vil lægge Udvalgets Saager til Grund, saa vil han see, at det Udbytte, som Bedkommende faaer af, hvad der er anvendt paa hans Opdragelse, er slet, at det er slettere end det, nogenombest anden Stilling i Verden byder, og jeg slutter deraf, at enhver forstandig Fader meget stærkt vil betænke sig paa at anvende Noget paa sine Børns Opdragelse for at uddanne dem til Embedsstanden, men snarere vil søge hen

i den Retning, hvad jeg iøvrigt ikke beklager, at de blive uddannede for andre praktiske Formaal i Livet. (Stemmer: Hør!) Ja, de Herer sige „Hør“, men naar jeg ikke er gaaet videre i mine Lønningsforslag, end jeg er gaaet, saa er det netop fordi jeg anseer det for ganske nyttigt at standse den Tilstrømning til Embedscarrieren, som den hidtil har været, og derved tvinge Intelligentsen, Folk, der have lært Noget, ind i praktiske Formaal. Men paa den anden Side kan Statstjenesten ikke være tjent med at skulle have alt Skrabet, der bliver tilbage som de, der kun kunne være tjente med at tye ind i den mere rolige Stilling som Embedsmand; thi det gaaer ud over Statstjenestens Larv. — Efter disse Betragtninger kan det neppe undre det ærede Thing, at jeg ikke har kunnet følge det ærede Udvalg i alle dets Forslag, og jeg finder her Anledning til at sige, at jeg i høi Grad beklager, at Udvalget ikke har fundet de af mig stillede Compromisforslag værdige til Antagelse, thi deels vilde man derved med Lethed have bragt disse Love igjennem, og man vilde efter min Overbeviining paa en meget virksomere Maade have gavnet Statskassen ved at faae Ende paa disse Love, end ved at stille Forslag, paa hvilke det er umuligt for Ministeren at gaae ind. Jeg skal her tillade mig nærmere at angive de Retninger, hvortil jeg har tilbudt et Compromis. Jeg har forlangt, og forlanger, at man skal blive staaende ved Begyndelseslønningen, og at man ikke ned sætter denne, og da Lønningerne for Embedsmændene ved Postvæsenet ogsaa forsaavidt maae komme under Dmtale her, som de af Regjeringen ere stillede parallelt med Lønningerne for Soldvæsenets Embedsmænd, skal jeg tillade mig her at sige, at Udvalget for Postvæsenets Bedkommende ikke har fundet Anledning til at ned sætte disse Begyndelsesgager, medens det derimod har gjort det ved Soldvæsenet, uden at det er mig muligt at see, hvilken Principforkjel der har foranlediget denne forffjellige Stilling af Udvalget. Derimod har jeg tilbudt at ville gaae ind paa Modificationer med Hensyn til Alberstillæget. Der er jeg kommen ud over den første Banfærlighed, og den første Fordring; jeg maa gjøre, nemlig, at Folk skulle have det, de